

'Şarkıları hüznün içinden yazıyorum'

Şarkıları tek başınayken, hüznün içinden yazdığını söyleyen Nilipek“İnsan içinde hüznülü değil, hatta gereğinden fazla neşeliyim” diyor.

Usul usul sesiyle masalsı bir yerden sesleniyor gibi [Nilipek](#) üçüncü albümü “Mektuplar”da. İçe dönük yaşadığımız [korona](#) günlerinde bizi de düşünmeye davet ediyor adeta: “Şarkıların genel dünyası dört duvarın içinde geçiyor, haliyle albümde aslında biraz ‘gözetleme’ hissi var. Ama kapı deliğinden değil de karakterin gözünden bir kadının evliliğine, dostluklarına, ilişkilerine, kavgalarına, delilik anlarına şahit olma hissi. Yani karakteri değil, ama karakterin dünyasını çok fazla ortaya koyan bir albüm.” İki bölüm halinde yayınlanacak albümün ilk beş mektubu hakkında söyleşmek üzere bu salgında ıssızlaşan Demirören Medya Center’ın insanı dinlendiren bahçesinde buluştuk Nilipek’le ve güneşin cömert ışıkları altında keyifli bir bahar söyleşisi gerçekleştirdik.

- Üçüncü stüdyo albümünüz “Mektuplar”ın beş parçalık ilk bölümü dinleyicilerle buluştu. İkincisi 8 Mayıs’ta gelecek. “Mektuplar”ın hikayesini dinlesek, nasıl bir ruh halinin, dönemin ürünü?

Hayatımda çok fazla detayın çok büyük bir hızda değiştiği, duyguların çok yoğun yaşandığı bir dönemde yazıldı şarkıların sözleri; bir kısmı yine bu dönemde bestelendi, bir kısmı daha sonra geriye bakarak müziğini buldu. Belki de hiç şarkı sözü olacağını düşünmeden yazdığım, defterlerimin kenarlarına not ettiğim gizli mektuplar hepsi. Çok fazla şeyi kendi içimde kendi kendime yaşadığımı fark ediyorum, kendimi de yine sıkıntısını içimde yaşayacak, kimseye dokunmayacak şekilde ifade etmeye çalışıyordum bu albümden önce. Bu kaygıdan biraz vazgeçtim diyebilirim.

- Albüm bir kadının güncesi gibi ve biz oradan kurulamayan diyalogları da okuyoruz. Kadın ve erkeğin birbirini anlaması neden bu kadar zor?

Özel olarak bir kadınla bir erkeğin birbirini anlamasının zor olduğunu düşünmüyorum, bu tüm ikili ilişkilerle ilgili bir durum bence. Bir yerden sonra bir körlük başlıyor sanırım aşinalık kaynaklı. Karşıımızdakini en iyi tanıdığımızı, ona en yakın olduğumuzu sandığımız anda artık varsayımlarla hareket ediyoruz, halbuki insan değişiyor, körlük kalkmadıkça bu değişimi göremiyoruz. Hem kendimize hem de birbirimize karşı açık, çıplak olmaktan, makul olmaktan, ödün vermekten korkuyoruz. Bir de ek olarak beklentiler var tabii

vermekten korkuyoruz. Bir de ek olarak beklentiler var tabii, ailelerimizin, etrafımızdakilerin, karşımızdakinin, bizim... Tüm bu beklentiler bizi ve ilişkiyi şekillendirdikçe şekillendiriyor, yoğurdukça yoğuruyor, bu sefer bizden bağımsız başka bir hamur çıkıyor ortaya, biz de onun içine sığmaya çalışıyoruz.

- “Mektuplar”ı en mahrem albümünüz olarak tanımlatan şey nedir?

Şarkıların genel dünyası dört duvarın içinde geçiyor, haliyle albümde aslında biraz “gözetleme” hissi var. Ama kapı deliğinden değil de karakterin gözünden bir kadının evliliğine, dostluklarına, ilişkilerine, kavgalarına, delilik anlarına şahit olma hissi. Yani karakteri değil, ama karakterin dünyasını çok fazla ortaya koyan bir albüm.

- Karantina albüm sürecini nasıl etkiledi?

Neyse ki kayıtların çoğunu bitirmiştik karantinaya girmeden önce; bazı kayıtları da evden tamamladık. Bu durumu bir yana koyarsak aslında süreç için iyi oldu bile diyebilirim; evde kalınca birçok şeye daha rahat odaklanabildik.

“PEYNİR YAPIYORUM, DOMATES FİDELERİM VAR”

- Peki, Nilipek için nasıl gidiyor karantina?

Güzel aslında. Sabah kalkıp çalıştığım, belli saatlerde yemek yiyip, belli saatlerde bir şeyler izlediğim, güzel bir rutinim var ve hoşuma gidiyor. Şu ara anneannemin, babaannemin gençliklerini, evle, mutfakla ve gıdayla ilişkilerini çok düşünüyorum. Peynir yapıyorum, domates fidelerim var.

- Başlardaki meydan okumalar, harıl harıl ekmek yapmalar, kitap paylaşımları duruldu. Belki de akışına bırakarak iyileşebileceğimize

paylaşımları duruldu. Belki de akışına bırakarak ıyınışebneceğimize
ikna oldu insanlık! Evde kalmaya da alışıyor muyuz?

Bana sorarsanız hepimiz evde kaldığımız şu süreçte hayat kalitesi dediğimiz şeyin ne olduğu, neye ne kadar zaman ayırabildiğimiz, ne yiyip ne içtiğimiz üzerine biraz düşünmüşüzdür. Belki etkinlikler değil de, etkinlikler normalleştiği için paylaşımlar durulmuştur. Ya da belki yorulmuşuzdur, iyi olmak, normal hissetmek için uğraşmaya tekrar güç topluyoruzdur. Sanırım herkes için tek bir cevap yok; ben çok alıştım, ama çok sıkılan birçok insan da vardır eminim.

- Albüm çıktı ama bu süreç üretkenliğinizi etkiledi mi? Yeni şeyler yazmaya ya da çalmaya başladınız mı?

Süreç ya da karantina değil, bizzat albüm aslında “üretkenlik” dediğimiz şeyi olumsuz etkiliyor diyebilirim. Şu an tamamen albümün heyecanında olduğum için başka pek bir şey düşünemiyorum ama albüm parça parça yayınlandıkça kelimeler geri dönüyor. Yazmaya başlamasam da bu güzel bir his.

- Koronavirüs kişisel olarak sizi dönüştürdü mü ve majör değişiklikleri beraberinde getireceğini düşünüyor musunuz?

Dediğim gibi, üzerine düşündüğüm, özellikle yaşama şeklimize dair kafama takılan çok şey oluyor; ama bu biraz da düşünmeye vaktimizin olmasıyla alakalı. Şimdi birçok şeyle üşenmeden uğraşıyor, yeni yollar arıyoruz, ama hayat normale dönerse ve tekrar koşuşturmaya başlarsak yine en kolay çözümleri seçeceğimizden korkuyorum.

“AİLEMİ VE ARKADAŞLARIMI GÖRMEK YAPACAĞIM İLK ŞEY”

- ”Nereye gidersek gidelim arkamızdan bizi takip eden üzüntülerimizin sesi” yorumu yapılmış sözlükte sizin için. Sesi kadar hüzünlü biri mi Nilipek?

Hüzün biraz tek başıma yaşadığım ve (iyi bir şey mi emin değilim ama) yaşamaktan keyif aldığım bir duygu durumu. Şarkıları da tek başımayken, bu hüznün içinden yazıyorum. Yoksa insan içinde pek hüzünlü değilim, hatta gereğinden fazla neşeli olduğum bile söylenebilir, belki o hüzünlü hali çok da ciddiye almamam gerektiğini hissettiğimden.

- Hepimizin bu salgından sağsalım çıkabilirsek yapmayı hayal ettiği şeyler var. Sizin en çok yapmak istediğiniz ya da yapacağınız ilk şey nedir?

Ailemi ve arkadaşlarımı görmek yapacağım ilk şey, onun dışında sanırım biraz gezmek, İstanbul’dan çıkmak, belki ayaklarımı suya sokmak isteyebilirim.